

Van: [Knack Focus © Els Van Steenberghe](#), woensdag 18 november 2015

Vitalski en Gert Jochems verenigen hun publiek met absurde humor: raar warm toneel

Als we nu eens het absurd komische oeuvre van Beierse Karl Valentin zouden ensceneren, dachten cabaretier/nachtburgemeester Vitalski (Vital Baeken overdag) en zijn vriend voor het leven Gert Jochems. Zo geschiedde en met Johan Petit als coach werd dat idee verrassend plezant toneel met een wereld verbeterende missie.

© Paulien Verlackt

The Play = Ik ben blij als het regent want als ik niet blij ben regent het ook

Gezelschap = MartHa!tentatief

In een zin = *Ik ben blij als het regent want als ik niet blij ben regent het ook* is een verkwikkende reis naar 'Absurdistan' die smaakt naar nog meer trippen onder de olijke begeleiding van geflipte gidsen Vital Baeten en Gert Jochems.

Hoogtepunt = De scène waarin de twee voor het eerst de drie broers vertolken, al stoeiend met roze mutsen, flaporen en 'opgedroogd snot'.

Meer info: www.marthatentatief.be en www.rataplanvzw.be

Telefoneren doen ze met een strijkijzer, een aluminium gootsteen gebruiken ze als muurdecoratie, soeplepels doen dienst als kapstokken en de pruik van de leadzanger van Simply Red is het uitverkoren rekwisiet om als verteller de scène op te strompelen. Vital Baeten (Vitalski voor nachtraven) en Gert Jochems missen een paar vijzen. Gelukkig zijn die vijsgaten gevuld met comedyrappe fantasie bij Vitalski en met speltalent bij Jochems.

Laat die twee samen los op een podium en er ontstaat toneel waarin Jochems grotesker en grappiger dan ooit én Vitalski meer gestructureerd dan ooit uit de hoek komt. Naast de vriendschap die ontsproot in de basisschool is ook het oeuvre van Karl Valentin een drijfveer van het duo om samen de scène op te klauteren.

Die scène versieren ze naast de zonet opgesomde huishoudattributen ook nog met een zilverkleurige glittergordijntjes, een witte plastic vuilbak op een pedestaal, een houten toogje met daarover een wit schapenvel en een paar zotte mutsen. Die zotte mutsen helpen de twee om van personage te wisselen. In totaal spelen ze een tiental personages. Dankzij het gegoochel met pruiken en mutsen wordt dat nooit verwarrend maar vooral plezant.

Ze vertellen een flinterdun verhaal over een man die zijn drie zonen op de proef stelt. Een beetje Shakespeares *King Lear* (die zijn land onder zijn drie dochters verdeelde) voor absurdisten. De lol zit niet zozeer in het verhaal maar in de gekte waarmee het duo dat verhaal brengt. Die gekte wordt al eens gekruid met wat scheve maatschappijkritiek richting politieke partijen als CD&V of NVA. Maar ook de VDAB moet het ontgelden. Die maatschappijkritiek komt iets te weinig frequent voorbij en ook de absurde humor binnen de scènes mocht gerust nog een frequentie hoger.

De twee houden ekaar perfect in evenwicht waardoor ze tot meer in staat zijn dan ze hier tonen. Op het einde van deze te korte toneelavond, begint het publiek zelfs spontaan mee te zingen met het liedje waarmee het duo afsluit (en eigenlijk ook opent, maar hoe, dat verklappen we niet). Ze krijgen voor elkaar waar de meeste politici dezer dagen niet in slagen: samenhang creëren en de mensen over en in de regen des levens laten zingen. *Ik ben blij als het regent want als ik niet blij ben regent het ook* is een verkwikkende reis naar 'Absurdistan' die smaakt naar nog meer uitstapjes onder de olijke begeleiding van de geflippte gidsen Vital Baeten en Gert Jochems.

Els Van Steenberghe